

На основу члана 93. став 1. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Србије“, број број 129/07, 83/14-др.закон, 101/2016 и 47/18), члана 181.став 1. Закона о државном премеру и катастру („Службени гласник РС“ бр. 72/09,18/10,65/13,15/15-УС,96/15 и 47/17-аутентично тумачење) члана 9. Уредбе о адресном регистру („Службени гласник РС“ бр. 63/17) члана 37. став 1. тачка 59. Статута града Ваљева („Службени гласник града Ваљева“ број 5/19) члана 4. став 1. и 5. Одлуке о одређивању назива деловима насељених места, улицама и трговима („Службени гласник општине Ваљево“, број 2/04-пречишћен текст) и члана 6. и 10. Одлуке о начину и поступку одређивања назива улица,тргова,градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији града Ваљева („Службени гласник града Ваљева“ бр. 18/18), Скупштина града Ваљева на седници одржаној _____ 2019. године, донела је

ОДЛУКУ

О ОДРЕЂИВАЊУ НАЗИВА УЛИЦА У НАСЕЉЕНОМ МЕСТУ ЛУКАВАЦ

Члан 1.

Овом Одлуком одређују се називи улица у насељеном месту Лукавац, на територији града Ваљева.

Члан 2.

У насељеном месту Лукавац, одређују се називи улица и то :

- 1. УЛИЦА БЕОГРАДСКА**- чија траса се простире од границе насељеног места Дивци, између кп 1095/3 и кп 1096/2, простире се целом дужином кп 1193 и кп 1194 и завршава се на граници насељеног места Попучке, између кп 1216 и кп 1047/36, КО Лукавац; представља продужетак улице Београдске која је заједничка са насељеним местом Ваљево, Горић, Попучке.Улица је део државног пута IB реда бр. 27 - државна граница са Босном и Херцеговином (гранични прелаз Трбушница)-Лозница-Осечина-Ваљево-Лајковац-Ћелије-Лазаревац-Аранђеловац-Крчевац-Топола-Рача-Свилајнац.
- 2. УЛИЦА ЖЕЛЕЗНИЧКА** - чија траса се простире од улице Београдске, између кп 1094/6 и кп 1094/9, простире се целом дужином кп 1094/18 и завршава се између кп 1094/19 и кп 1094/3, КО Лукавац.
- 3. УЛИЦА НОВИЦЕ СТЕПАНОВИЋА** - чија траса се простире од улице Београдске, између кп 1092/6 и кп 1092/4, простире се целом дужином кп 1092/2 и завршава се између кп 1092/23 и кп 1092/25, КО Лукавац.
- 4. УЛИЦА ЛУКАВАЧКА** - чија траса се простире од улице Београдске, између кп 1093 и кп 1074, простире се делом кп 1197/1, кп 1202, кп 850 и целом дужином кп 914/2 и кп 913/2 и завршава се између кп 913/3 и кп 913/1, КО Лукавац.
- 5. УЛИЦА ДВОРИНСКА**- чија траса се простире од улице Лукавачке, између кп 995/5 и кп 956/1, простире се целом дужином кп 1000 и завршава се између кп 1009/3 и кп 1078/1, КО Лукавац.

6. **УЛИЦА КРАЈЧАНИ**- чија траса се простире од улице Лукавачке, између кп 993 и кп 959, простире се делом кп 1205 и целом дужином кп 983 и завршава се на граници насељеног места Дивци, између кп 982/2 и кп 984/2, КО Лукавац.
7. **УЛИЦА РАБРОВИЧКА**- чија траса се простире од улице Крајчани, између 970/2 и кп 966/3, простире се делом кп 1205 и завршава се на граници насељеног места Дивци, између кп 733/2 и кп 979/1, КО Лукавац.
8. **УЛИЦА ЛУКАВАЧКО БРДО**- чија траса се простире од улице Лукавачке, између кп 960/2 и кп 702/5, простире се целом дужином кп 1204 до улице Црквене и завршава се између кп 768/2 и кп 729/2, КО Лукавац.
9. **УЛИЦА ДЕСАНКЕ МАКСИМОВИЋ**- чија траса се простире од улице Лукавачко брдо, између кп 669/1 и кп 670/1, простире се делом кп 640 и целом дужином кп 646 и завршава се између кп 644 и кп 647/1, КО Лукавац.
10. **УЛИЦА СВЕТОГ НИКОЛАЈА**- чија траса се простире од улице Лукавачко брдо, између кп 663 и кп 773, простире се целом дужином кп 774 до улице Црквене и завршава се између кп 770 и кп 657/2, КО Лукавац.
11. **УЛИЦА РАБАСКА**- чија траса се простире од улице Лукавачке, између кп 938 и кп 949, простире се делом кп 1203 и кп 1031 и завршава се између кп 1024 и кп 1032/1, КО Лукавац.
12. **УЛИЦА ВЛАДАНА ЧУБРОВИЋА**- чија траса се простире од улице Лукавачке , између кп 632/1 и кп 1197/2, простире се делом кп 1197/1, кп 1201/1 и кп 1196 до предложене улице број 20 и завршава се између кп 75/1 и кп 41/1, КО Лукавац.
13. **УЛИЦА МАЈОРА МИХАИЛА МАЏАРЕВИЋА** - чија траса се простире од улице Владана Чубровића, између кп 632/2 и кп 584, простире се делом кп 613 и завршава се између кп 614 и кп 612, КО Лукавац.
14. **УЛИЦА МИЛКЕ АНТИЋ** - чија траса се простире од улице Лукавачке, између кп 581/2 и кп 870, простире се делом кп 1202 и кп 1201/1 до улице Принца Ђорђа Карађорђевића и завршава се између кп 544/1 и кп 841/1, КО Лукавац.
15. **УЛИЦА ДР ВЛАДЕ ПОПОВИЋА** - чија траса се простире од улице Милке Антић, између кп 556 и кп 554/4, пролази између кп 554/1 и кп 558 и простире се делом кп 528 и завршава се између кп 524 и кп 520/2, КО Лукавац.
16. **УЛИЦА ИВАНА ФРЕГЛА** - чија траса се простире од улице Милке Антић, између кп 548/3 и кп 547, простире се делом кп 1201 до улице Владана Чубровића и завршава се између кп 1201/2 и кп 280/2, КО Лукавац.
17. **УЛИЦА ЦРКВЕНА** - чија траса се простире од улице Владана Чубровића, између кп 325 и кп 420, простире се делом кп 1196 и кп 1213 и завршава се на граници насељеног места Дивци и кп 733/2, КО Лукавац; представља заједничку улицу са насељеним местом Дивци.

- 18. УЛИЦА АЛЕКСАНДРА МИШИЋА** - чија траса се простире од улице Црквене, између кп 398/1 и кп 394/2, простире се делом кп 397, пролази између кп 411/2 и кп 407/2 и завршава се на кп 411/3, КО Лукавац.
- 19. УЛИЦА ГЕНЕРАЛА КРСТЕ СМИЉАНИЋА** - чија траса се простире од улице Владана Чубровића, између кп 295 и кп 321/2, простире се целом дужином кп 314/2 и завршава се између кп 315 и кп 289/3, КО Лукавац.
- 20. УЛИЦА ПРИНЦА ЂОРЂА КАРАЂОРЂЕВИЋА** - чија траса се простире од границе насељеног места Попучке, између кп 838/2 и кп 841/1, простире се делом кп 1195 и завршава се између кп 9/3 и кп 73, КО Лукавац.
- 21. УЛИЦА ТОПЛИЦЕ МИЛАНА** - чија траса се простире од улице принца Ђорђа Карађорђевића, између кп 797/6 и кп 831, простире се целом дужином кп 798 и пролази кроз кп 781/3, кп 781/1, кп 775/3, кп 775/2 и завршава се на граници насељеног места Дупљај, на кп 775/1, КО Лукавац.
- 22. УЛИЦА КОСАНЧИЋ ИВАНА** - чија траса се простире од улице принца Ђорђа Карађорђевића, између кп 797/3 и кп 228/1, простире се целом дужином кп 215 до улице Принца Ђорђа Карађорђевића и завршава се између кп 40 и кп 29/2, КО Лукавац.
- 23. УЛИЦА ВОЈВОДЕ БОЈОВИЋА** - чија траса се простире од улице Косанчић Ивана, између кп 259 и кп 232, простире се делом кп 255 до улице Косанчић Ивана и завршава се између кп 253/1 и кп 256, КО Лукавац.
- 24. УЛИЦА ВОЈВОДЕ ПУТНИКА** - чија траса се простире од улице Косанчић Ивана, између кп 250 и кп 194/1, простире се целом дужином кп 248/1 и завршава се између кп 249/2 и кп 248/1, КО Лукавац.
- 25. УЛИЦА ДИВЧИБАРСКА** - чија траса се простире од границе насељеног места Дупљај, између кп 107 и кп 82, простире се делом кп 1199 и завршава се на кп 121/1, КО Лукавац на граници са насељеним местом Дупљај.
- 26. УЛИЦА СВЕТОГ САВЕ** - чија траса се простире од улице Београдске, између кп 1048/9 и кп 1048/3, простире се целом дужином кп 1048/4, пролази кроз кп 1054/2, кп 1054/3 и простире се делом кп 1055, КО Лукавац.
- 27. УЛИЦА ГЕНЕРАЛА ЂУКЕ ЉИЉКА** - чија траса се простире од улице Светог Саве, између кп 1056/7 и кп 1045/2, простире се делом кп 1056/12, целом дужином кп 1043/2 и пролази кроз кп 1045/5 и кп 1044 и завршава се између кп 1056/5 и кп 1043/1, КО Лукавац.
- 28. УЛИЦА ПЕСНИКА ДРАГОМИРА ГЛИШИЋА** - чија траса се простире од улице генерала Ђуке Љиљка, између кп 1056/1 и кп 1054/3, пролази кроз кп 1056/1, кп 1056/3, кп 1057/2, кп 1187, кп 1028/2, кп 1027/2 и завршава се на кп 1026, КО Лукавац.

29.УЛИЦА АКАДЕМИКА ЈОВАНА БЕЛИЋА - чија траса се простире од улице Београдске, између кп 1047/6 и кп 1047/7, простире се целом дужином кп 1047/1 и завршава се између кп 1047/15 и кп 1047/14, КО Лукавац.

30.УЛИЦА ДР ВЛАДИМИРА ТРИФУНОВИЋА - чија траса се простире од улице Београдске, на кп 1216, пролази кроз кп 1217/1, кп 1188 и простире се целом дужином кп 1198 и завршава се на граници насељеног места Шушеока, на кп 1185/1, КО Лукавац.

31.УЛИЦА ЛУКЕ СТАНЧИЋА - чија траса се простире од улице др Владимира Трифуновића, између кп 1216 и кп 1131, простире се делом кп 1217/1 и пролази кроз кп 1215 и завршава се између кп 1215 и кп 1218, КО Лукавац.

32.УЛИЦА МИШЕ ПАВИЋА - чија траса се простире од улице Луке Станчића, између кп 1142 и кп 1156, простире се целом дужином кп 1155 и завршава се између кп 1152 и кп 1148/1, КО Лукавац.

33.УЛИЦА ЈЕШКА ВИДИЋА - чија траса се простире од улице др Владимира Трифуновића, између кп 1171/4 и кп 1176, простире се целом дужином кп 1174 и завршава се између кп 1180/2 и кп 1188, КО Лукавац.

34.УЛИЦА АНТОНИЈА ПУРИЋА - чија траса се простире од улице др Владимира Трифуновића, између кп 1216 и кп 1217/1, пролази кроз кп 1130/2, кп 1130/1, простире се делом кп 1217/1 и целом дужином кп 1120 и завршава се између кп 1118/3 и кп 1121/3, КО Лукавац.

Члан 3.

Начин и поступак обавештавања о овој Одлуци, означавање назива улица и обележавање кућним бројевима спровешће се у складу са Уредбом о адресном регистру и актима органа града Ваљева, донетим у складу са овом Уредбом.

Члан 4.

Називи улица из чл. 2. ове Одлуке одређени су сходно Елаборату уличног система за насељено место Лукавац, израђеног од стране Републичког геодетског завода од 14.06.2018. године.

Члан 5.

Министарство државне управе и локалне самоуправе Републике Србије доставило је акт о давању претходне сагласности за одређивање назива улица из члана 2. ове Одлуке бр. 015-05-00213/2019-24 од 10.10.2019.године.

Члан 6.

Ова Одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику града Ваљева".

СКУПШТИНА ГРАДА ВАЉЕВА
БРОЈ: 011-155/2019-04

ПРЕДСЕДНИК
СКУПШТИНЕ ГРАДА ВАЉЕВА
Милорад Илић

Образложење

Правни основ за доношење ове одлуке садржан је у члану 93. став 1. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Србије“, број 129/07, 83/14-др.закон, 101/2016 и 47/18), члана 181.став 1. Закона о државном премеру и катастру („Службени гласник РС“ бр. 72/09,18/10,65/13,15/15-УС,96/15 и 47/17-аутентично тумачење) члана 9. Уредбе о адресном регистру („Службени гласник РС“ бр. 63/17) члану 37. став 1. тачка 59. Статута града Ваљева („Службени гласник града Ваљева“ број 5/19), члану 4. Одлуке о одређивању назива деловима насељених места, улицама и трговима („Службени гласник општине Ваљево“, број 2/04-пречишћен текст) и члана 6. и 10. Одлуке о начину и поступку одређивања назива улица,тргова,градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији града Ваљева („Службени гласник града Ваљева“ бр. 18/18).

Чланом 93. став 1. Закона о локалној самоуправи прописано је да Скупштина јединице локалне самоуправе утврђује празнике и одлучује о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места на својој територији као и о додељивању звања „почасни грађанин“ особи чији су рад и достигнућа од посебног значаја за општину уз претходну сагласност министарства надлежног за послове локалне самоуправе.

Чланом 181. ст.1. Закона о државном премеру и катастру прописано је да Влада, на предлог Завода, прописује начин и поступак утврђивања кућних бројева, означавања зграда бројевима и означавања назива насељених места, улица и тргова, вођење регистра кућних бројева, улица и тргова, као и изглед табли са кућним бројевима и називима улица и тргова.

Чланом 9. Уредбе о Адресном регистру прописано је да Скупштина јединице локалне самоуправе одлучује о називима улица и тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места на својој територији, уз претходну сагласност министарства надлежног за послове локалне самоуправе .

Чланом 37. став 1. тачка 59. Статута града Ваљева прописано је да Скупштина града у складу са законом одлучује о називима улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места уз претходну сагласност министарства надлежног за послове локалне самоуправе.

Чланом 4. став 1.Одлуке о одређивању назива деловима насељених места, улицама и трговима прописано је да се називи делова насељених места, улица и тргова утврђују одлуком Скупштина општине, уз предходну сагласност надлежног министарства.

Чланом 6. Одлуке о начину и поступку одређивања назива улица,тргова,градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији града Ваљева прописано је да предлог одлуке о називима улица, тргова, градских четврти, заселака, и других делова насељених места подноси Комисија за одређивање назива улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места коју образује Скупштина града.

Чланом 10. Одлуке о начину и поступку одређивања назива улица,тргова,градских четврти, заселака и других делова насељених места на територији града Ваљева прописано је да поступци за одређивање назива улица, тргова, градских четврти,

заселака и других делова насељених места, започети пре ступања на снагу ове одлуке окончаће се по одредбама одлуке по којој су започети.

Разлози за доношење

Комисија за одређивање назива улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места утврдила је Предлог Одлуке о одређивању назива улица у насељеном месту Лукавац, на територији града Ваљева, наведених у члану 2. ове Одлуке и исти доставила Министарству државне управе и локалне самоуправе ради прибављања претходне сагласности.

Предлог ове Одлуке урађен је сходно Елаборату уличног система за насељено место Лукавац израђеног од стране Републичког геодетског завода од 14.06.2018. године.

Министарство државне управе и локалне самоуправе доставило је акт о претходној сагласности за одређивање назива улица из члана 2. Одлуке бр. 015-05-00213/2019-24 од 10.10.2019.године.

Образложење предлога назива улица

1.УЛИЦА БЕОГРАДСКА – на правцу ка Београду

2.УЛИЦА ЖЕЛЕЗНИЧКА- на правцу за железничку станицу у Лукавцу

3.УЛИЦА НОВИЦЕ СТЕПАНОВИЋ

Новица Степановић (Лукавац 13.07.1977. – 15.05.1999.Лукавац); фудбалер у ФК „Лукавац“ у периду од 1996. до 1999.године, дао велики допринос фудбалском клубу „Лукавац“ „ као и презентацији спорта и целог Лукавца, изузетно успешан и цењен од мештанаа и целог краја; погинуо несрећним случајем враћајући се са утакмице са стадиона у селу Лукавац у саобраћајној несрећи коју није он изазвао.

4.УЛИЦА ЛУКАВАЧКА- најдужа улица и иде кроз центар села

5.УЛИЦА ДВОРИНСКА- катастарски потес Дворина

6.УЛИЦА КРАЈЧАНИ – **улица се простире** цео велики потес села и дуги низ година се овај назив користи, иначе је уобичајени локални назив за овај крај села

7.УЛИЦА РАБРОВИЧКА- на правцу за Цркву Рабровица

8.УЛИЦА ЛУКАВАЧКО БРДО- уобичајени локални назив за ову локацију

9.УЛИЦА ДЕСАНКЕ МАКСИМОВИЋ – песникиња је рођена у делу села Рабровица који припада Лукавцу

10.УЛИЦА СВЕТОГ НИКОЛАЈА – по називу Цркве; слава села

11.УЛИЦА РАБАСКА – географско обележје; улица води до реке Рабас

12.УЛИЦА ВЛАДАНА ЧУБРОВИЋА

Владан Чубровић, (Попучке 1940- 1958 Ваљево);био је учесник омладинских радних акција на изградњи аутопута „Братство-јединство“ у Појатама код Ћићевца 1958 године. По повратку са акције, са ударничком значком, у село Попучке због своје али и небриге одговорних жуљеви на његовим крхким рукама насталим од акцијашких крампова и лопата су се инфицирали и он је убрзо преминуо у августу 1958. године. Покојни Владан, који потиче из породице немачког заробљеника, у тренутку смрти био је сбршени ученик другог разреда Средње пољопривредне школе у Ваљевоу и по свему примеран. Као млад човек који је дао допринос изградњи земље и платио највишом могућом ценом, сопственим животом, без материјалних побуда, заслужује да се улица назове његовим именом. Предлагаћ Јован Стојић новинар.

13.УЛИЦА МАЈОРА МИХАИЛА МАЦАРЕВИЋА – општепозната личност

14.УЛИЦА МИЛКЕ АНТИЋ

Милка Антић (Пожаревац 23. априла 1903. год. Ваљево 24.марта 1985.год.). У Београду 1915.год. са 12 година учи занат у фотоптографској радњи Димитријевића. Када је упознала свог будућег мужа Божидара Антића који је био на војној академији почетком 20-тих година прошлог века прелази у Ваљево где је отворила фотографску радњу, по сећању ћерке Косаре, 1928.године отворила је фотостудио најпре у ул. Војводе Мишића а потом у Карађорђевој. Имала је троје деце Косару, Милицу и Радојка. Сви су 1945.године били ухапшени из политичких разлога а кућа и радња у Карађорђевој бр. 55 тада им је и одузета. Нема куће у Ваљеву и ваљевском крају а да не поседује бар једну фотографију из њиховог студија. Тако је и чувена фотографија на вешалима Стевана Филиповића, када пркоси фашистима са узгигнутим песницама која се налази у Уједињеним нацијама настала је у њиховој радњи. Милка Антић и сви чланови њене породице рехабилитовани су. Фотографска радња затворена је 1975. године.

15.УЛИЦА ДР ВЛАДЕ ПОПОВИЋА

Владимир Поповић – биографија из пресуде Окружног суда у Ваљеву Рех. бр. 34/07 од 29.10.2007.год. (село Влашко Поље, Срез Космајски, Округ Београдски 30.09.1876.год. – Ваљево 24.09.1944). После основног и средњег образовања завршио је студије опште медицине и хирургије, на Универзитету Франц Јозеф I у Грацу. Обављао је дужност лекара у Срезу Студеничком, Левачком, Јасеничком, Тимочком, све до 1911. године када је постављен за начелника Хируршког одељења Окружне болнице у Ваљеву. Као резервни санитарски официр обављао је дужности лекара током Првог и Другог балканског рата (1912-1913), а потом у Првом светском рату (1914-1918) у својству команданта Трећег Завојишта Дринске дивизије, у чину санитарског мајора. Нарочито се истакао као вредан и искусан оператор у првим данима напада на положаје Сокола, Рововске и Баздарске Косе, када је успео да с највећом прецизношћу укаже хируршку помоћ. У тим данима прошло је 409 рањеника, који су лечени у Трећем Завојишту Дринске дивизије. Радио је и хируршкој болници у Лесковцу где је за пет дана указана хируршка помоћ над 280 рањеника с највећом прецизношћу и брзином. Пребродило је многе невоље Солунског фронта на коме су многи неговани и оперисани у Завојишту Дринске дивизије под руководством др Владимира Поповића. Као ратни хирург одликован је Златном медаљом за ревносну службу (1913), Крстом милосрђа, Орденом Светог Саве четвртог степена и Руским орденом Св. Светислава другог степена, који је примио од команданта Дринске пешадијске дивизије 20.02.1918. године. По завршетку Првог светског рата др. Поповић је решењем Врховне команде у новембру 1918. године одређен за хирурга Дринске сталне војне болнице у Ваљеву. У исто време обављао је дужност управника Окружне болнице у Ваљеву. Др Поповић је засновао породицу 1914. године са Десанком кћерком Михаила Јовановића министра правде и председника Касационог суда у Београду. Имао је троје деце, чији је животни пут као и њиховог оца занимљив и трагичан. Др. Поповић је од 1920-1926 године био управник болнице у Ваљеву. После пензионисања (11. јун 1926. год.) наставио је са приватном лекарском праксом у породичним стамбеним зградама постојећим у Даниловића улици у Ваљеву. Као познати хирург и лекар у Ваљеву и околини важио је за лекара који многе своје лекарске услуге није наплаћивао па су га сматрали „сиротињском мајком“. У поступку рехабилитације а по казивању сведока у току своје лекарске каријере обавио је преко 20.000 лекарских интервенција лечећи рањене и болесне српске војнике при повлачењу преко Албаније, на Крфу и пробоју Солунског фронта на Кајмакчалан. Познавао је четири страна језика, латински, старогрчки, немачки и француски. Припадао је Демократској странци свога ујака Љубе Давидовића и био члан главног одбора. У вихору Другог светског рата др. Поповић је евакуисао Ваљевску болницу, са целим особљем у Ужице, повлачећи се с војском. Кад је у окупираном Ужицу

један немачки официр од њега тражио да покаже све Јевреје који се налазе у болници, будући да је одлично знао немачки језик, представљајући се као пуковник Југословенске војске, др. Поповић је све Јевреје посрбио, дајући им на крају презимена додаток „вић“. Убрзо је добио одобрење да са свом опремом болницу врати у Ваљево. У окупираном Ваљеву др. Поповић звани „мали Влада“ није остао по страни. Као ратни хирург у два Балканска и Првом светском рату, остао је веран датој заклетви Краљу и отаџбини. У време када је требало да се одлучи на којој ће страни бити, прихватио је дужност председника Округног ваљевског равногорског одбора, у којем су били познати ваљевци. Као угледни лекар и хуманиста борио се за опстанак свог народа. Лечио је људе без паре и динара, старао се о њиховој безбедности и исхрани. Као одличан познавалац немачког језика штитио је своје суграђане пред окупаторском влашћу, често ризикујући свој живот и живот чланова своје породице. То је чинио у границама својих моћи, не успевши да заштити своје синове (син Ратибор био је приправник у ваљевском суду; професор економских наука у Трговачкој академији у Ваљеву; 1943. године ухапшен од стране Гестапо-а и спроведен у логор на Сајмишту, а касније транспортован у логор на граници Украјине и Пољске; после рата остао је да живи са породицом у Француској. Други син Драгош отишао је у редове добровољаца, љотићеваца и убрзо пребегао у редове Југословенске војске у отаџбини у одред Нешка Недића; после доласка партизана и од нове власти осуђен је на дугогодишњу робију као „народни непријатељ“ и сарадник окупатора“; после пуштања из затвора отишао да живи у САД). Судбина Др Владе Поповића је сурова и нечасно окончана. У време када су невини људи страдали само на „показивање прстом“, др мали Влада, легенда ваљевског здравства, није избегао судбину преко 4.000 страдалника, само зато што нису били исте идеологије. Тадашњи истражни судија Преког суда у Ваљеву, партизански пуковник Михаило Ђорђевић, покушао је да га приволи да пређе на њихову страну, чиме би спасао живу главу. Кад му то није успело оптужио га је као „народног непријатеља и сарадника Драже Михаиловића“, претећи да ће му се судити. Др Поповић није признавао легалитет партизанске власти, већ као легалну признавао власт Краљевине Југославије, Краља Петра Другог и Краљевску владу у Лондону. Као многи којима није суђено, јер није било доказа, др Поповић је убијен 24. септембра 1944. године, само 10 дана од наводног „ослобођења“. Конфискована је сва његова имовина у Ваљеву као сараднику Држе Михаиловића. На месту где су постојале његове куће и лекарска ординација у Ваљеву подигнуто је дечје обданиште. Име др Владимира Поповића познатог као др Мали Влада скоро да је заборављено као и његово велико дело. Не зна се ни гроб тог ваљевског ратника и хуманисте. По званичним подацима умро је 1944. године у својој 70. години живота.

У правноснажној пресуди Округног суда у Ваљеву Рех. бр. 34/07 од 29.10.2007. године наведено је да је др. Владимир Поповић, као сарадник покрета Драже Михаиловића, на свиреп и нељудски начин дана 24.09.1944. године је убијен, а да према њему никада није спроведен било какав поступак, чиме је повређено цивилизацијско право на одбрану у законом спроведеном поступку, па самим тим и право на фер и непристрасно суђење, те и право на двостепеност суђења. Суд је донео пресуду у складу са Законом о рехабилитацији, којом је усвојио захтев сина Ратибора Поповића за рехабилитацију пок. др. Владимира Поповића и утврдио да је дана 24.09.1944.године пок. др. Владимира Поповића лишен живота, без одлуке суда и без спроведеног поступка, из идеолошко-политичких разлога, као жртва прогона и насиља, чиме је повређено његово право на живот.

16.УЛИЦА ИВАНА ФРЕГЛА – општепозната личност

17.УЛИЦА ЦРКВЕНА – налази се на локацији ка Цркви у селу

18.УЛИЦА АЛЕКСАНДРА МИШИЋА – општепозната личност

19.УЛИЦА ГЕНЕРАЛА КРСТЕ СМИЉАНИЋА

Крста Смиљанић (Љубиш 17/29 децембар 1868. год. – Београд 14. мај 1944.год.) био је армијски генерал, бан Зетске бановине 1929-1931. год. И сенатор. Завршио је основну школу и гимназију, 1888. год. Уписао Нижу школу Војне академије коју је завршио након три године и добио чин инжењерског потпоручника. У октобру 1896. год. Завршио је Вишу школу Војне академије, одакле је преведен у генералштабну струку. За време Првог балканског рата био је сарадник војводе Радомира Путника, који му је поверио руковођење Саобраћајног одељења врховне команде. Никола Пашић, тадашњи председник владе, га је по завршетку Другог балканског рата уврстио у састав делегације мировних преговора у Букурешту. Током Првог светског рата командовао је Дринском дивизијом у ратним операцијама и током повлачења преко Црне Горе и Албаније. После Првог светског рата био је командант Треће армијске области , члан Врховног законодавног савета, бан Зетске бановине 1929-1931, а од 10. јануара 1932. године указом краља Александра био је постављен за сенатора. До почетка Другог светског рата живео је у Београду, да би се непосредно по његовом почетку вратио у Љубиш. Немачка команда га је спровела у Београд где је био у кућном притвору у свом стану. Ту је и умро 14. маја 1944. године.

Унапређење у чинове: Од 1894. год. је имао чин поручника, 1902. год. Мајора, 1913. год. Пуковника а од 1923. год. Чин армијског генерала.

Одликовања: Орден Карађорђевог ордена, Орден Белог орла, Орден Светог Саве, Орден Југословенске круне, Чехословачки ратни крст, Орден Румунске круне, Француски ратни крст, итд.

20.УЛИЦА ПРИНЦА ЋОРЂА КАРАЂОРЂЕВИЋА – општепозната личност

21.УЛИЦА ТОПЛИЦЕ МИЛАНА - општепозната личност

22.УЛИЦА КОСАНЧИЋ ИВАНА - општепозната личност

23.УЛИЦА ВОЈВОДЕ БОЈОВИЋА

Петар Бојовић (Мишевићи код Нове Вароши, 1858 — Београд, 1945) прослављени српски и југословенски војвода - фелдмаршал. Учесник српско-турских ратова 1876/8. и Српско-бугарског рата 1885. године. Од 1891. начелник штаба Моравске дивизије. На почетку Балканских ратова постављен за команданта коњичке дивизије. Истакао се током Кумановске и Битољске битке, после којих добија генералски чин. На почетку Првог светског рата био је командант Прве армије, а приликом повлачења преко Албаније начелник врховне команде. Пред пробој Солунског фронта налази се на челу Прве армије. После пробоја фронта добија чин војводе, односно фелмаршала. После рата постао је командант Прве армијске области и на тој функцији је остао до децембра 1920. године, када је именован за начелника Главног генералштаба војске Краљевине СХС. Децембра исте године стављен на располагање, а убрзо и пензионисан. Током Другог светског рата је одбио предлог окупатора да сарађује са њима. Умро је после ослобођења Београда и физичке тортуре која је над њим спроведена.

24.УЛИЦА ВОЈВОДЕ ПУТНИКА – општепозната личност

25.УЛИЦА ДИВЧИБАРСКА – географско обележје

26.УЛИЦА СВЕТОГ САВЕ – општепозната историјска и религијска личност

27.УЛИЦА ГЕНЕРАЛА ЂУКЕ

Ђука (Ђуро) Љиљак (Слана, на Банији 1922 – Ваљево 2008), борац, официр, привредник, дугогодишњи директор Крушика. Као ученик поморске машинске школе ступа у партизанске јединице 1941. Из рата излази са чином мајора и био на војним дужностима. Потом прелази у војну индустрију. После успешног рада у Ријеци и Бугојну 1963. године је постављен за директора Крушика. На овој функцији се налазио током највећих развојних и економских успеха фабрике. Био је и народни посланик. 1980. је унапређен у чин генерала. У пензију одлази 1983. године. Умро је у Ваљеву.

28.УЛИЦА ПЕСНИКА ДРАГОМИРА ГЛИШИЋА

Драгомир Глишић (Ваљево, 1872- Београд, 1957), сликар. Уметничким, педагошким и културним радом повезао два века српске уметности-крај 19. и прву половину 20. века. Сликарско образовање стекао у цртачкој и сликарској школи (1895-98), Кирила Кутлика. Наставио студије на Академији ликовних уметности у Минхену (1899-1904). После Првог светског рата радио као наставник цртања у Трећој мушкој гимназији у Београду. У историји српске уметности запамћен и као врстан ратни сликар (у Првом светском рату ангажован као ратни сликар и фотограф). Осим мотива из рата, који су били заступљени у његовом раду, сликао је пејзаже, мртву природу и портрете. Повремено радио и на илустровању књига, публикација и часописа, и сликању икона. Определио се за реализам, али и са повременим импресионистичким фазама. Био је члан Ладе. После његове смрти приређене су две изложбе: ретроспективна, у Београду, 1957, и изложба слика и фотографија дела насталих у рату 1914-1918, у Војном музеју у Београду, 1983. године. Уметникова заоставштина чува се у Војном музеју, и у породичној збирци Глишићевог атељеа у Београду.

29.УЛИЦА АКАДЕМИКА ЈОВАНА БЕЛИЋА

Јован Белић (Ваљево, 1909.-Београд, 1997.) професор и академик. Био продекан и декан Пољопривредног факултета у Београду. Оснивач Пољопривредног факултета у Новом Саду и дописни члан Српске академије науке и уметности. Био је члан међународних институција из области агрокултуре и председник и оснивач Савеза пољопривредних инжењера и техничара Југославије. Научни рад професора Белића био је посвећен сточарству, па је на ову тему објавио многе радове. Носилац је Седмојулске награде за животно дело, али и неколико међународних признања.

30.УЛИЦА ДР ВЛАДИМИРА ТРИФУНОВИЋА

Владимир Трифуновић (село Лозница 1921.год-) редовни члан АИНС од 1999.год., први секретар Одељења биотехничких наука, научни саветник Института за кукуруз у Земуну. Основну школу завршио у Лозници а гимназију у Ваљеву, завршио Пољопривредно-шумарски факултет Универзитета у Београду 1949. год. Током 1953. год. Био на специјализацији у САД а као стипендиста ФАО 1958.год. магистрирао на пољопривредном факултету у Илиноису. Докторирао 1965.год. на Пољопривредном факултету у Земуну. Био је за инострани члан од 1978.год. Сверуске академије пољопривредних наука а 1980.год. инострани члан Пољопривредне академије наука Источне Немачке. Редован члан Инжењерске академије Југославије од 1999.год. Био је члан оснивачке комисије ове академије и секретар одељења за пољопривреду. Радни век провео је у Институту за кукуруз, где се као студент запослио 1949. год. и где је прошао кроз сва звања почев од приправника млађег агронома, асистента до научног саветника. Активно је радио у Институту 40 година и последњих десет година као пензионер и сада и као члан ИАЈ ради на Пројекту „Селекција Пролифик хибрида“. Поред научноистраживачких и стручних активности на проблемима селекције и семенарства хибридног кукуруза 30 година је био наруководећим функцијама: координатор пројекта, заменик директора и директор Института. Био је члан Савета Београдског универзитета Пољопривредног факултета, члан Савета Републике Србије, члан Савета Савезног министарства за пољопривреду, члан Комисија у одбору при Саавезном и Републичком савету за координацију научних делатности, члан Комисије за научнотехничку сарадњу са Бугарском, Чехословачком, Мађарском, Совјетским Савезом, Кином, Северном Корејом, члан Комисије за генетичке ресурсе за кукуруз при ФАО, члан Међународног комитета за генетичке ресурсе кукуруза и сирка при Интернационалном центру за кукуруз и пшеницу у Мексику, члан и једно време председник Европског удружења селекционара јужне секције за кукуруз. Био је представник Југославије у пројекту источноевропских земаља « Селекција раностасних хибрида», члан редакције часописа *Maydica*, Савремена пољопривреда, Архив, Генетика, члан издавачког савета листова

Задруга, Пољопривредник и Село, консултант ФАО, а за израду студије о оснивању регионалног научно истраживачког центра за унапређење производње кукуруза и образовање кадрова земље источне и јужне Африке, консултант ФАО при Министарству пољопривреде Етиопије, координатор програма са Ираном, Анголом, Замбијом и Мозамбиком, члан и председник организационог одбора домаћих и међународних симпозијума посвећених истраживачима и унапређењу производње и коришћења. Најзначајнији научни резултат је селекција 18 оригиналних самооплодних кукуруза, које су коришћене за стварање 80 хибрида кукуруза званично признати и регистровани у листи сората, на којима је засновано семенарство хибридног кукуруза у Југославији. Од тога 17 хибрида је признато и налази се на листама гајених хибрида у већини европских земаља бившег СССРа, Кине, Северне Кореје, као и афричких земаља (Етиопије, Замбије, Анголе, Мозамбика, Кеније, Танзаније). Добио је бројне награде и признања: Седмојулску награду Извршног већа СР Србије у области науке (1965), Орден заслуга за народ са сребрним зрацима од Председника СФРЈ (1968), Honorary Commander of Most Excellent Order of the British Empire, краљица УК В. Британије Елизабета Друга (1972), Орден рада са златним венцем за посебне заслуге у области науке (1974), Награду Међународног удружења новинара у Трсту (1976), Мајску награду Привредне коморе Србије.

31. УЛИЦА ЛУКЕ СТАНЧИЋА

Лука Станчић (Ваљево, 1939 – Ваљево, 2.1.1990.) кошаркаш и кошаркашки тренер. Каријеру започиње као играч ваљевских клубова Будућност, Омладинац и Металац, да би од 1960. постао тренер Металца, који уводи у Прву савезну лигу (тада најјачу у Европи). Од 1974. тренира Босну, затим млађе југословенске селекције (са којима осваја две златне и сребрне и једну бронзану медаљу), Војводину, па поново Металац. На Светском првенству 1982. где је Југославија освојила бронзу, био је помоћник тренера Ранка Жеравице. Од 2012. у Ваљеву се одржава Меморијални турнир Лука Станчић

32. УЛИЦА МИШЕ ПАВИЋА

Милорад Миша Павић (Влаховићи, у Херцеговини, 1919 – Ваљево, 14.8.2005.) фудбалер и фудбалски тренер. Средњу пољопривредну завршио у Ваљеву. Током рата био у немачком заробљеништву. Фудбал играо за ВСК и Будућност. Завршио Државни институт за физичку културу и започео тренерску каријеру са јуниорима Црвене звезде, да би 1957. преузео први тим. Са Звездом освојио три шампионата Југославије и три купа. Тренирао Стандард Лијеж, Бриж, ФК Лијеж, Тилер, Малагу, Спортинг Лисабон, Војводину и Еспањол.

33. УЛИЦА ЈЕШКА ВИДИЋА

Јеврем Јешко Видић (Бајина Башта, 12.3.1928. – Ваљево, 23.4.1985.) стручни учитељ, спортиста, тренер. Основну школу, нижу гимназију и Средњу техничку завршио у Ваљеву. Од 1950. радио у Техничкој школи у Ваљеву као предавач техничког цртања са нацртном геометријом. Освојио сребрну (1946) и три златне значке фискултурника (1947/8/9.). Био је начелник друштва „Партизана“ са којим је педесетих освојио неколико награда на Савезним слетовима, Гимнастрада и првенству Србије у гимнастици.

34. УЛИЦА АНТОНИЈА ПУРИЋА

Антоније Пурић (Ваљево 1937. година - Ваљево 1995. година). Завршио је правни факултет; био је заменик Окружног јавног тужиоца; председник Кошаркашког клуба „Металац“ и веома успешан председник шаховског клуба у Ваљеву у периоду од 1985. до 1995. године. Био је свестрани спортиста, један од најталентованијих кошаркаша у Ваљеву, одличан рукометаш, голман у фудбалу, стонотенисер и најмлађи првокатегорник у шаху. У КК Металац Ваљево је играо почетком 60-тих година, а шаховска школа Ваљевског шаховског клуба се данас зове по њему. Сваке

године се у част најуспешнија три председника шаховског клуба игра Меморијални турнир три председника Ваљевског шах клуба међу којима је Антоније Пурић.

Финансијски ефекти

Одређивањем назива улица, тргова, градских четврти, заселака и других делова насељених места реализује се пројекат Владе Републике Србије ажурирања адресног регистра на територији Републике Србије.

Влада Републике Србије за спровођење пројекта ажурирања адресног регистра Републике Србије обезбеђује потребна финансијска средства.

У складу са напред наведеним предлаже се доношење Одлуке у датом тексту.

Обрађивач:

Комисија за одређивање назива улица, тргова,
градских четврти, заселака и других делова
насељених места

ПРЕДСЕДНИК

Комисија за одређивање назива улица, тргова,
градских четврти, заселака и других делова
насељених места

Проф. др Мирољуб Ивановић